

AZİZ ALEKSİOS

Büyük Teodosios'un çocukları olan Arkadios ve Onorios'un Roma kralı oldukları dönemde dindar bir aile yaşamakta idi. Bu ailenin beyinin adı Evfimianos karısının ismi ise Aglaia idi. Evfimianos Roma ordusunda Komutan olarak çalışmaktaydı. Bu aile zengin fakat çocuk sahibi değillerdi çünkü çocuk yapamamaktaydılar. Bu yüzden Tanrı'ya onlara bir çocuk vermesi için sürekli dua ediyorlardı. Bir diğer yandan ise ailenin fakirlere karşı çok büyük bir sevgisi vardı. Hergün dul kadınları evlerinde misafir ediyor paralarını ihtiyacı olan fakirlere dağıtıyorlardı. Tanrı bu ailenin insanlığını ve Ona karşı olan inancını gördüğü zaman onlara bir çocuk bağışladı ve adını Aleksios koydular. Aleksios büyüdükçe ailesinden örnek alıyor ve oda ailesi gibi fakirleri mutlu etmeye çalışıyordu. Bütün insanları çok sevmekteydi ancak en çok sevdiği kişi Mesih İsa idi. Kendisi insanlara yardım ettikçe Tanrı'da onu ödüllendirmekteydi. Aradan yıllar geçip Aleksios genel eğitimini aldığı anda kendini Tanrı'ya adama kararı aldı. Bu yüzden zengin ve pahalı elbiselerinin altına kalın kıllı bir elbise giyerek sabrını ölçüyordu. Boş zamanlarında sakin bir odaya çekilip ya kutsal yazıları okuyordu yada dua ediyordu. Ailesi kısa bir zaman sonra onu mutluluğunu görmek için evlendirmeye karar verdiler. Artık evlenme zamanının geldiğini ona sürekli hatırlatıyorlardı. Aleksios'un evlenmek umurunda değildi çünkü onu ilgilendiren tek şey Tanrı'ya hoşnut olmaktı ancak ailesini üzmemek istemediğinden zor durumda kaldı. Aziz Aleksios'un aklına o anda kendini evlenmeden Tanrı'ya adamak isteyen genç bir kız geldi. Bu kızıda ailesi evlenmesi için zorlamaktaydı. Aziz hemen kıza giderek ailelerinin hatırı için evlenmeye karar verdiler ancak beraber yaşayacakları sürede ruhen ve bedenen temiz kalmaya anlaştılar. Kısa bir süre sonra Roma'da Aziz Vonifatios kilisesinde düğünleri gerçekleşti. O gece Aziz eşiyile beraber Tanrı'ya şükrettikten sonra anlaştıkları gibi kemerini ve yüzüğünü çıkararak karısına verdi ve onları saklamasını rica etti. Daha sonra üzerine basit

elbiseler giydi yanınada altın ve bir kaç değerli mücevherde olarak bilinmeyen bir mekana doğru yola çıktı.

Bir kaç gün sonra gemi Laodikya bölgesine vardı. Aziz oradan Suriye'ye doğru devam etti. Orada Mesih İsa'nın kilisesi bulunmakta ve onun içerisinde Mesih'in insan eli dokunmadan yapılmış olan İkona'sı bulunmaktaydı. Aziz kiliseyi gördüğü zaman çok sevindi ve orada kalmaya karar verdi. O zamandan sonra daha fazla dua edip daha fazla oruç tutmaya başladı. Aziz elindeki son altınlarıda fakirlere dağıttı. Aziz her geçen zamanda ruhen biraz daha gelişmekteydi.

Aziz bir gün yoldan geçenlerden para aldı. Onlara baktığında onların ailesi tarafından kendisini bulmaları için gönderilmiş kişiler olduğunu anladı. Kendi hizmetçilerinin kendisine kendisini tanımadan yardım ettikleri için aziz Tanrı'ya şükr etti. Aziz 17 yıl boşunca o kilisede Tanrı isteği doğrultusunda yaşadı. Aziz hayatı Hristiyanların hoşuna gidiyor her an ondan bir şeyler duymak ve öğrenmek istiyorlardı. Aziz kendini büyük bir insanmış gibi hissetmekten korktuğu için gemiye binerek Mersin'e gitmeye karar verdi. Gemi açıklara vardığı zaman fırtına koarak geminin adresine gitmesine engel oluyordu. Böylece kaptan yön değiştirerek Romaya doğru yol almak mecburiyetinde kaldı. Böylece aziz ailesini tekrar göreceğini ve bunun Tanrı isteği olduğunu anladı. Evine vardığı zaman ailesi ve karısı onu karşıladılar ancak onu tanıyamadılar. Aziz onlara kim olduğunu söylemedi çünkü o kendini yalnızca Mesih İsa'ya adamıştı. Ailesi ona kim olduğunu sorduğunda o Tanrı'nın bir insanı olduğunu söylüyordu. Ailesi bu yabancı rahibe o kadar alışmıştıki ona onlarla beraber kalmasını ve din işleriyle orada ilgilenmesini istediler. Aziz bunu kabul ederek evlerinin yanında bulunan bir depoda Tanrı yolunda ilerlemeye devam etti. Şeytan azizin manevi ve ruhen geliştiğini gördüğü zaman onu oradan kovmak istedi. Şeytan azizin babasının adamlarının aklına girerek onların azizle dalga geçmelerine ve dua ederken ona karışmalarına neden oldu. Aziz bu olaydan çok ailesinin onun kaybına üzüldüklerini gördüğünde dahada çok üzülyordu. Aziz

acılarına katlandığı gibi kendi insanların acıdan ölmemesi için Tanrı'ya yalvarıyordu. Aziz'in ailesi buna rağmen fakirlerle ilgilenmeye devam ediyorlardı. Bir gün Mesih İsa azize görünerek onu bir kaç gün içerisinde beraberinde alacağını söyledi. Bunun üzerine aziz kağıt ve mürekkep alarak kim olduğunu ve hayatını yazdı. Mektupta bu kadar yıl onları üzdüğü için özür dileyen aziz Mesih İsa'nın söylemiş olduğu " Annesini ve babasını benim üzerimde sayan layık değildir" sözüne uyduğunu yazı. Aziz bu kadar yıl çile ve derdin ardında diz çökerek son kez dua etti. O zaman 410 yılının Mart ayı idi. Bu olaydan bir kaç gün önce 12 Öğrenciler kilisesinde Baş piskopos İnnokendios ayin gerçekleştirdi. Birden bire göklerden duyulan bir ses:

- Cuma günü Tanrı'nın insanı aranızdan ayrılacaktır bu yüzden gidip onu bulun ve sizi kutsamasını isteyin ki şehrinizi korusun.

Perşembe akşamı bütün halk gene aynı kilisede toplanarak Tanrı'nın kendilerine bu insanı nerede bulabileceklerini söylemesi için ayin düzenlediler ve gene bir ses duyuldu:

- Evfimianos'un evindedir Tanrı'nın insanı.

Evfimianos olayı anlayarak halkla beraber hemen evine koştu azizin odasına girdikleri zaman azizin yüzünün örtülü olduğunu ve sağ elinde bir kağıt tuttuğunu gördüler. Aziz'in babası kağıdı elinden almaya çalıştı ancak başaramadı. Daha sonra azizin başından örtüyü çekenler şaşkınlık içerisinde azizin yüzünden kör edici bir ışığın çıktığını gördüler. Başpiskopos kral ve halk duygulanarak dua etmeye başladılar ve yalnızca bu yoldan azizin alinden kağıdı alabildiler. İşte o zaman sevgili oğullarını tanıyabildiler! Bu olaya sevinmeli mi yoksa üzülmemeliydiler? Aziz'in kutsal bedenini inançlıların görmesi ve öpmesi için şehrin meydanına koydular. O gece bir çok mucize gerçekleşti. Dilsizler konuşmaya başladı hastalar iyileşti ve halk Tanrı'ya bu yüzden hep bir ağızla dua etmeye başladı. Halk her geçen gün o kadar çoğalıyordu ki onları oradan dağıtmak mümkün değildi. Halkı dağıtmak için yollara altın döküyorlardı ama halk genede

oradan ayrılmıyordu. Azizın bedeni bir hafta sonra aziz Petros kilisesine gömüldü. Azizın mezarı muhteşem kokmaktaydı. Azizın yortusu kilisemiz tarafında 17 Mart'ta anılmaktadır.